

Buletin

Muharram-Safar 1444 / Ogos 2022

e-ISSN: 2600-8289

ACIS

**Merdekakah Generasi Kita
daripada Belenggu “Gajet”?**

**Hakikat Kemerdekaan Bagi
Keluarga Malaysia**

**Ringkasan Buku: Falsafah
MIM (مریم) UiTM**

**Inilah Harapan dan
Cita-Cita Kita**

Merdekakah Kita

**Walau Kita Berbeza Tetap
Teguh Bersama**

#**KELUARGA
MALAYSIA
TEGUH BERSAMA**

e-ISSN 2600-8289

9 7 7 2 6 0 0 8 2 8 0 0 1

Hakikat Kemerdekaan Bagi Keluarga Malaysia

Oleh:

Husnul Rita Binti Aris

Pensyarah Kanan Akademi Pengajian Islam Kontemporari (ACIS), UiTM Cawangan Negeri Sembilan, Kampus Seremban

Beberapa hari yang lepas, negara kita Malaysia telah menyambut sambutan Merdeka ke-65. Pelbagai persediaan telah dibuat untuk menyambut hari yang bersejarah tersebut. Pelbagai peringkat umur, kaum dan bangsa, pekerja dalam pelbagai perkhidmatan, pelajar-pelajar sekolah dan lain-lain lagi telah menyumbangkan tenaga untuk menjayakan pelbagai pertunjukan, tarian, perarakar, perbarisan sempena menyambut hari Kemerdekaan ke-65 setelah 2 tahun menghadapi pandemik covid -19 ini. Kemeriahannya tersebut telah dijayakan hampir 20,000 para peserta daripada pelbagai kontinjen tahun ini dengan gilang-gemilangnya. Temanya ialah 'Keluarga Malaysia Teguh Bersama'. Dalam senyap-senyap, kita harus berfikir adakah ini semata-mata erti kemerdekaan yang disambut?

Apabila kita merenung semula erti kemerdekaan, ia ada maksud tersirat dan tersurat. Kemerdekaan hari ini yang kita sambut sekarang ini lebih kepada tanda kegembiraan kita kerana negara kita telah diberikan kemerdekaan oleh British daripada terus dijajah secara fizikal. Namun hakikatnya, terdapat kesan-kesan penjajahan yang masih terbelenggu dalam pemikiran, budaya, sistem undang-undang, sistem sosial, sistem pendidikan, sistem pentadbiran dan lain-lain lagi tanpa kita sedari.

Jika kita mengimbau kembali, matlamat penjajah yang menjajah negara kita dahulu yang dikenali sebagai Tanah Melayu atau Malaya, lebih kepada untuk menyebarkan jarum-jarum ideologi pegangan mereka seperti Sekularisme, Rasionalisme, Komunisme, Liberalisme, Kristianisme dan pelbagai lagi. Ideologi-ideologi pegangan mereka mulai tersebar dan terikut sedikit demi sedikit sehingga pada zaman ini apabila kita perhatikan bahawa ia telah menjadi barah dalam kehidupan manusia terutama kepada umat Islam hari ini dan menjadi budaya dalam kehidupan. Ini menyebabkan umat Islam kini ramai yang beragama Islam namun, segelintir antara mereka kurang faham tentang Islam dan pegangan yang mereka anuti. Ini menyebabkan masih banyak masalah sosial yang berlaku dalam masyarakat seperti berzina, membunuhan, rasuah, mendedahkan aurat, membuang bayi dan lain-lain lagi. Di manakah salahnya?

Kadangkala kita terfikir, kenapa pemimpin negara kita kurang atau tidak langsung memperingatkan kita tentang tanggungjawab manusia terhadap Allah? Kenapa asyik dipasakkan hanya semata-mata kepada kemajuan negara dan pembangunan negara semata-mata? Kenapa tidak dingat tentang kehidupan akhirat yang kekal abadi kepada umat Islam? Kenapa tidak diingat tentang tanggungjawab sebagai pemimpin? Kenapa tidak diperingatkan tentang tanggungjawab terhadap Allah dan agama Islam walaupun pada hakikat agama Islam menjadi agama rasmi Malaysia? Kenapa hanya guru sahaja terutama guru agama yang memperingatkan tentang agama Islam dan tanggungjawab? Padahal hakikatnya, pemimpin menjadi idola kepada masyarakat yang patut dicontohi. Pemimpin sekarang seolah-olah hanya memikirkan kesenangan dunia semata-mata tanpa dikaitkan dengan akhirat dalam balasan di syurga yang penuh nikmat dan neraka yang penuh azab. Di manakah kepercayaan kepada Allah dalam sistem pentadbiran, di manakah kepercayaan kepada Allah dalam sistem sosial, di manakah kepercayaan kepada Allah dalam sistem pendidikan yang bukan sahaja semata-mata dalam mata pelajaran pendidikan Islam sahaja, sepatutnya dalam semua mata pelajaran dikaitkan tentang kepercayaan kepada Allah. Perkara ini apabila direnung semula ia dikaitkan dengan pembuangan kepercayaan kepada Allah dalam seluruh sistem kehidupan manusia itu sendiri sehingga wujud sistem Sekularisme yang menjadi barah tahap akhir tanpa kita sedari! Sistem...Sistem...Sistem... yang mengikut selera manusia bukan mengikut perintah Allah yang sebenar.

Sepatutnya kemerdekaan yang harus kita sambut adalah kemerdekaan kita daripada sistem perhambaan manusia sesama manusia. Kita patut sedar bahawa perhambaan kita, pemikiran kita, budaya kita seharusnya tidak lari daripada asas utama tujuan hidup kita sebagai hamba Allah bukan hamba manusia. Perhambaan kita adalah dengan mematuhi segala perintah Allah bukan dengan mematuhi perintah manusia yang tiada asas sebenar ataupun sumber daripada Pencipta sebenar manusia. Manusia menjadi keliru apabila tidak dapat membezakan arahan siapa patut dan wajib diikuti kerana telah ditakut-takutkan dengan siapa tidak ikut undang-undang manusia akan dikenakan tindakan. Namun demikian, perintah Allah yang telah Allah aturkan dalam sistem kehidupan manusia hampir lenyap dan hilang ditelan zaman sistem Sekularisme kini. Natijah sistem Sekularisme ini, pelbagai masalah berlaku apabila manusia tidak memasukkan kepercayaan kepada Allah dalam pelbagai sistem kehidupan manusia di dunia ini.